

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds har klaget over, at Københavns Særstilling vil blive opretholdt ved dette Lovforslag. Jeg kan herom sige til det ærede Medlem, at det jo er en Sag, som har været meget overvejet inden for Regeringen, hvorvidt man kunde benytte denne Lejlighed til at gribe ind i Københavns Forhold med Hensyn til den personlige Kommuneskat, men man er bleven staaende ved ikke at gøre det, og det af forskellige Grunde. For det første tror jeg nu, at det ærede Medlem selv vil indrømme mig, at en Formue- og Lejlighedsskat efter Sagens Beskaffenhed ikke ret vel vil kunne gennemføres i København. Efter sin Natur og efter sin Oprindelse forudsætter Formue- og Lejlighedsskatten et ret begrænset Omraade af skattepligtige for at kunne bringes i Anvendelse, og det er et Forhold, som ikke er til Stede i København, at man saaledes har eller kan skaffe sig Kundskab om hver enkelt af disse 70,000 Skatteydere, og det er noget, som er nødvendigt, hvor man vil bringe en virkelig Formue- og Lejlighedsskat i Anvendelse. Men det var nu vel egentlig ogsaa snarere det ærede Medlems Ønske, at man skulde komme til en Indtægtsskat med stigende Skala i Sognekommunerne eller i alt Fald i vore Købstadkommuner. Hertil maa jeg imidlertid sige, at det efter de Erfaringer, som man hidtil har gjort med denne stigende Skala, i alt Fald for Ministeriet ikke har stillet sig saaledes, at det var noget, man i Grunden skulde være saa glad over. Det er jo en Klage, der kommer fra forskellige Købstæder, at Folk drage ud og bosætte sig i billigere Kommuner for derigennem at spare Skat. Dette er jo en Kendsgerning, men for nogen Del maa Grunden dog ogsaa søges i, at man i Købstæderne har anvendt vel stive, vel haarde Skatteskalaer, som have kunnet foranledige større Skatteydere til at tage bort. Dette vil ikke kunne finde Sted, hvis man har Regler, der ere fælles for det hele Land. Saa ville jo disse stigende Skalaer falde bort, respektive komme frem paa en anden Maade, nemlig gennem Reglerne for Skattevedtægten. Men dertil kommer jo ogsaa, at for den mellemkommunale Beskatnings Vedkommende maa det betragtes som meget væsentligt, at Bestemmelserne i Lovgivningen saa vidt muligt ere fælles. Der er det jo, at Mangelen fremkommer med Hensyn til København, hvis Forhold jo ere ordnede ved særlig Lov, men det vil ogsaa vise sig, at København, der skulde

være et saadant Eldorado for Skatteydere paa Grund af sin lave Skatteprocent ganske sikkert paa anden Maade ved disse Reformers, hvad enten Regeringens eller Folketingets Forslag følges, vil komme til at faa en ringere Stilling end Landets øvrige Kommuner. Det vil det ærede Medlem ogsaa give mig Ret i ved nærmere Undersøgelse, at har det sin Fordel for en Kommune at have en lav Skatteprocent, saa er det sandelig ogsaa og vil i endnu højere Grad blive til dens Skade, og i saa Henseende vil København, navnlig hvis denne Skattegrænse skal nedsættes ved Lov, faa det at føle paa forskellige Maade.

Med Hensyn til Muligheden af at nedsætte Københavns Skatteprocent, maa det maaske, da vi nu ere ved den kommunale Beskatning, være mig tilladt at sige, at jeg navnlig vil gøre opmærksom paa dette, at der er den Forskel mellem Regeringens Forslag og Folketingets, at man ikke i Regeringens Forslag har foreslaaet en Nedsættelse af Københavns Skatteprocent fra 3 til 2. Dette har man ikke gjort, fordi det i og for sig synes at være overflødig eller, hvis det ikke skulde vise sig at være overflødig, at maatte blive skadeligt for Københavns Kommune. I Loven om Indtægtsskat for Københavns Kommune er der nemlig udtrykkelig udtalt, at enhver Indtægt, som Københavns Kommune har, skal forlods trækkes fra fra de Fornødenheder, som Byen har, forinden man ligner paa Indtægten i København; altsaa skulle, enten det staa i Loven eller ikke, de mellem 16 og 1,700,000 Kr., som ifølge Folketingets Forslag ville blive overførte til Københavns Kommune, trækkes fra, forinden Kommunen kan ligne paa Indtægt. Hvis altsaa disse 16—1,700,000 Kr. virkelig skulde kunne bevirke, at København ikke opkræver mere end 2 pCt., saa vil Kommunen ikke opkræve mere end 2 pCt., eftersom de skulle fradrages, forinden der maa lignedes Skat. For saa vidt maa det siges at være overflødig, men skulde det vise sig, at København ikke kan komme ud af det med 2 pCt., efter at de 16—1,700,000 Kr. ere trukne fra, at den altsaa ikke kan fyldestgøre de Krav, der stilles til den, saa vil det medføre, at den gør Gæld, idet man forhindrer den i at opkræve det til Kommunens Drift nødvendige Beløb, og det kalder jeg skadeligt. At der nu for Tiden er Tale om at søge Laan paa 40 Mill. Kr. i Københavns Kommune turde vistnok i øvrigt være ret illustrerende med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommu-